

לוחמה טבעונית

המטיף הטבעוני המיליטנטי גארי יורופסקי הגיע לירושלים
ופיטם את השומעים במשנה אנטי בשרית סדורה *
כתבנו היה בהרצאה ויצא ממנה מדמם

אלי שי * צילום: נעם שרון

שהבשרנות היא פשע, ובני האדם אינם יכולים שלא להיענש בגינו. המסר היה שהכאב שאתם גורמים לחיות חוזר אליכם בגדול, בתוך גופיכם. ההארה המשוכללת והמואצת יותר של יורופסקי, לעומת זאת, התרחשה כאשר אביו החורג סידר לו סיור מאחורי הקלעים בקרקס שהופיע בדטרויט; הוא ראה את הניצול של החיות המופיעות בכפייה, קלט את הפער בין הדימוי הילדותי התמים של קרקס לבין הסיטוט שנגרם לחיות, ותפס שמדובר במופע של עבדים.

אנליזה של נקודת ההמרה התודעתית וניי תוח נוסף של טקסט ההרצאה מעלים כי נקר דת המשבר של גארי, שבה נהפך לבן, אירע עזה כאשר הבין באורח פנימי קריטי ממש את הפער העצום שבין הפוצימוצי המתקתק שיוצרת האנושות לחיה בסיפורי הילדים לבין תעשיית הזוועה המאורגנת שהופכת את החיה לסחורה ולקורבן מלידתה. הוא איתר מאסה של צביעות, והוא גילה שהיא משכפלת את עצמה בתודעה, באתיקה, בשיח הכללי, אפילו בשורשים של זהותו היהודית. מישוה, איזה דוד רשע, לוקח את הילד שרק רוצה ללטף את הכבשה בתמונה, ומתחיל לאלף אותו שכדי להגיע להפטרה של בר המצווה עליו להעי רות אל קרבו ליטרים של מרק עוף בצירוף כרעיים.

מעשה שטן?

משרד החינוך הישראלי הגיע למסקנה שהמרה האורח הוא פרסונה נוֹדֵגראטה ואישיות בלתי חינוכית. בשדה התעופה על שם הזקן ערכו לו קבלת פנים הראויה לחפץ חשוד. יורופסקי עצמו, פראוי לדרשן המפתח פרסונה של קדוש מעונה, משוכנע כי אנשי התעשייה הבשרנית, המושחתת מעצם מהותה, עתידים להתנקש בחייו. כאקטיביסט רדיקלי למען בעלי חיים הוא נעצר ונכלא בעוון שחרור חורפנים, ואף זכה לתואר טרוריסט בין-לאומי מסוכן. לצד הבשורה הטבעונית, הרכה לכאורה, יש לו גם שוט הצלפה של דרשן ופרגול כפרות של מטיף קנאי, וזה אולי סוד הקסם שלו; היכולת לפתות את

או הטרנד הגורם להמונים לבקש חתימות מהאורח המגלה להם את אמריקה. העניין הוא העיקרון הגלום בצורך הרחוף להפסיק או לפחות למוער משמעותית את מאסת הסבל בבתי המטבחיים, גם אם מדובר בקי בעון קשה מאוד שכל חבר בחברה האנושית שותף לה מלידה ובעל כורחו, ובכלל זה גם כותב שורות: אלה ואפילו הדרשן עצמו.

יורופסקי שב ומתגלה כמרה מעולה וכור בר סימפטי. הוא ראוי להערכה על זריקת היקיצה שהביא איתו, והאקטיביזם הנמרץ שלו עשוי להביא את המומנטום שיחולל שינוי, אך גם אם חוקר פרטי מטעם רשת "מקדונלדס" יגלה כי האיש טורף פרות לתיאבון וזולל חזירים בשקיקה ובגניבה, עדיין הדרשה שלו נכונה וצודקת. הנה אני, למשל, רק שלושה רבעים צמחוני, מכור ליוגורטים, אוכל דגים בשבתות ובחגים, מאז בר המצווה שלי ברוגז לגמרי עם מרק העוף והסטייק, ואפילו עליו הדרשה של האורח עובדת רק כמו שירות יקיצה; כי מה הוא אומר בעצם? או שתצאו מההרצאה שלי עם הארה טבעונית אינסטנט, שתכלול את קיבתכם, המלתחה שלכם ומצב התודעה שלכם, ותעצרו באחת את המערך המושחת של מניפולציות על בעלי חיים; או שלכל הפחות תואילו בטובכם להתחיל להיכנס למהלך של אבולוציה תודעתית, הדרגתית, שבמסגרתו תנסו לעשות דיאטה טבעונית לפחות ליום אחד, אחר כך יומיים, אחר כך חצי שבוע, ובסוף תיולדו מחדש. ויש עוד אפשרות, שתמשיכו בשחיתות המוח לטת שלכם, אבל אז אל תתפלאו כשגארי יורופסקי יכנה אתכם בשמות בלתי נעימים בעליל שעוד יתבררו בהמשך. נוכח ברירות המחול האלה בחר כותב שורות אלה באופציה האמצעית, ובסיוע הדרכה נאותה הוא מתעתד לגלות השתדלות במעבר ממעט-צמחונות לטבעונות עתידית מלאה.

ההארה הקטנה, הבלתי מספקת בקושי שלי, התרחשה לפני שנים כשנתקלתי על מרף הספרים של מסעדת ה"וילג' גרין", שהייתה או ליד הדואר המרכזי, בספר "פשעים כנגד הבריאה". הבשורה הבסיסית בו הייתה

בית בבתי מטבחיים בעולם. ישראל והיהדות הכשרה מיוצגות בו יפה. יחסית למציאות המזוויעה פי כמה, הסרטון נראה כמו סרט הנפשה קליל. לאור יכולת הסיבולת של העין האנושית ההומניסטית, הסרטון גורם לעיני יום להיעצם באופן אינסטנקטיבי, או לפחות להשפיל את המבט. לאור קיבולת האטימות של שף חובב סטייק מרמס ("אדום-אדום, טריי טריי"), הסרטון הוא צפיה ברבש, אלא שגם הרבש כבר לא מה שהיה פעם, כפי שיטבר בהמשך הדברים. גם ההרצאה הרהוטה והמתורקת היטב של יורופסקי היא שקית בוטנים וכסף קטן מבחינת הקניבילים של הסטייקים. אין כנראה ברירה, אני לוחש לו טלפתי; את הציבור הבשרני הקשה צריך להכניס בעל כורחו לאולם סגור ולהקדין לו על מסך ענק במשך יממה תמונות מבית מטבחיים. בזמן ההקרנה יש לספק להם, בפעם האחרונה, כריכי המבורגר – עד שיקיאו את נשמתם וישלימו את הגמילה.

האנושות לגמרי אבודה, עולה בי מחשבה תוך כדי ההקרנה, אפילו יורופסקי הצדיק לא יזכה לחנינה ביום הדין משום שבקוריקולום ויטה שלו נרשמה תקופה של רבע מאה שלא היה בה טבעוני; והאנושות אבודה כי נהגה בחיות כמו מפלצת, פי מיליון גרועה יותר מהרשעים ההם במחנות.

הארה בוילג' גרין

ועכשיו גילוי נאות; הדרשה של יורופסקי קנתה אותי מראש, הייתי משוחר בעדה, האיש נותן את השואו שלו, ובאמריקנית מדוברת הוא גם משכנע בעניין שלו. אבל העניין אינו יורופסקי או הכריזמה שלו,

דרשן הוואגני בעל הבייבי-פייס עולה על הבמה באיחור של רבע שעה. יש חשמל באוויר, נערות תיכון מצטופפות על המדרגות. אני נותן

לאחת מהן כרטיס במתנה, אבל אחר כך מתברר שאף שנרשמו מאות אלפי כניסות להרצאה אה המרושתת שלו (או שמא בגללן), רוב המורשים באולם הסינמטק נותרו ריקים. הגברת ליה ון ליר מכבדת אותו בנוכחותה. המטיף הצודק, הנראה כתינוק קירח בעל מראה ערכי ניי, מנקה את גוגיות משקפיו. הוא לובש טיי שירט לבנה, ג'ינס משופשפים, סנדלי קרוקס ובאמתחתו הרצאה מוכנה, משופשפת מאוד, שהועברה כבר אלפי פעמים, ועתה היא שגורה בפיו בעל פה.

את ההזמנה להרצאה קיבלתי במייל ממר"כז "זנגוויל" הירושלמי, שמושבו בוילה ליד הבית של ביבי. תיכף מיהרתי לשריין כרטיס, אחרי הכול לא בכל יום מגיע לכאן דובר רוט ומתוקשר כל כך, שטס במיוחד ממישיגן, רק כדי להציל את נשמתה האבודה של מדינת היהודים הטרודה בהכנות לימים הנוראים ולפצצה האפוקליפטית.

בעת ההרצאה עצמה אני מקפיד לשבת למעלה, בשורה האחרונה, בצד, ולסדרן המתנדב מטעם המארגנים אני אומר שיש לי קלסטרופוניה באולמות דחוסים מדי. "חברים, להתיישב כמה שיותר קדימה", אומר הסדרן, מנסה למלא את השורות בחזית. להפתעתי הוא מעניק לי פטור מיוחד. בדיעבד מסתבר שזה היה נס משמים; באמצע הדרשה מקרין יורופסקי סרטון זוועה המסכם ביקורי

העניין הוא העיקרון הגלום בצורך הדחוף להפסיק או לפחות למזער משמעותית את מאסת הסבל בבתי המטבחיים, גם אם מדובר בקיבעון קשה מאוד של כל חבר בחברה האנושית

ני

גארי יורופסקי. "אלוהים ברא את כל הברואים"

החידוש הוא בצירוף של טבעונות ואקטיביזם מיליטנטי, שנשבר לו מעמדת החנוך הנצחי, הרבע עוף הכחוש, נטול מנת הבשר העסיסית. רוצה לומר, הדובר הוא דובר קרבי, שמסוגל גם לפתוח פה כשצריך על בשרן רשע ואטום, מהסוג שמועד לפעות: "כן, סבתי עליה השלום אכלה כל חייה גזר גמדי ועד-שים, ובסוף נפטרה בדמי ימיה, בגיל תשעים, בגלל אלרגיה קשה (שהיא לא הייתה מודעת לה) לאספרגוס בלתי מבושל, וחוף מזה מדוע אינך פועל למען זכויות הקהילה היהודית בתימן?".

מדובר במטיף מוכשר שיועד לצטט מחזון ה"גור זאב עם כבש", אך כאשר מתקילים אותו בטענה שהקב"ה אלוקים דווקא בעד קרבנות, הוא מסוגל להסביר שהאל הזה הוא אותו אל שברא בטובו הגדול את כל הברואים, והוא לא איזה טייקון של רשת סטייקאדות או מעבד התמלילים של ספר יהושע לדוגמה. הבשורה הבוטה מאוד למדינת היהודים, שהגיע הזמן לבסוף בשיא הפשטנות הלא מתוקנת, היא שבעבור החיות כל יום הוא טרבלניקה, שבתי המטבחיים גרועים ממחנות הריכוז, שהשוואה היא כאן, ושבעלי החיים הקדימו את היהודים כקרבנות, שכרו את שיאי הסבל בוועה שנגזרה עליהם, והם מגלים התמדה בתפקיד מושאי ההתעמרות הנצחיים גם למעלה מחצי מאה לאחר השואה. בסיכום אחרון, הבשר רה של יורופסקי למדינת היהודים היא שאת ה"לעולם לא עוד" תממשו במטותא מכס על הצלחת – אחרת אין לכם יתרון אתי משמעותי על האתיקה של הנאציאנל-סוציאליזם. ועכשיו אל נא תצלבו אותי וגם אל תתבעו דיבה, אני רק כותב הרשימות ולדעתי, כאמור, יש לו נקודה. ☺

אפילו את היותו קרבן, החיות הפכו לסחורה, לאובייקט, לדומם, אתם אורזים אותה ומניחים אותה עטופה יפה על מרפי המרכולים. הדרשן קורא אפוא להשתנות בהחיות, לחזרה טבעונית בתשובה, לכפרת עוונות. הכירו בכך שטעיתם, שאתם חוזרים על אותה טעות ועל אותם פשעים מאז תקופת אנשי המערות, שהגיע הזמן להתנצל, להשתנות ולהתפתח קדימה. אתם מכורים לברשנות, קשה לכם להשתחרר מההרגלים ומהסטאטוס קוו, כאשר אקדין לפניכם חמש דקות של סרט על בתי מטבחיים, תחושו לבטח שזה לא טוב לעיניים שלכם, אז למה זה טוב לקיבתכם? יורופסקי יורה בנשק יום הדין: זוועות המטבחיים מוקרנות על המסך. אני משפיל עיניים, עוצם פוקח אותן, מביט לתוך רה, מנסה להתמקד במטיף שנראה חסין לנוכח הסרטון. סוף הסיט. יורופסקי, בנימת תוכחה, שואל "מה התירוץ שלכם עכשיו? מה התשובה שלכם עכשיו?".

כותב שורות אלה חושב לעצמו בחצי הנחמה: מול שהפסקתי עם העוונות מהסוג הקשה יותר מאז בר המצווה, שהחיינו שורקתי על הרורה נחמה מרק עוף בוער בסוף העממי – אחרת הייתי עכשיו מתאבד לאלתר. מצד שני, מה עם הרגים, מי יסלח לי על היוגורטים ביו? מצד שלישי, דווקא המודעות העמוקה המוקרמת בשנות הנערות עלולה עוד להתנקם בי ביום הדין: בחישוב אחרון עוד יגידו, אחד כזה שהיה מודע למעשיו מקטנות – צריך לשלוח אותו ישר לאשמוראי בתנורו של גיהנום.

בשורה מיוחדת ליהודים

אבל מה החידוש של יורופסקי, ומה הבשורה העכשווית שלו למדינת היהודים?

אפטרנון, ג'רוזלם", הוא מרקלם את הררשה בניגון מתורגל היטב, והוא מכריז שהגיע הזמן להפוך את ארץ הקודש למקום טהור באמת מאכזריות כלפי חיות. המטיף מזכיר למאזיניו ניו שכשאלוהים ברא את כל הברואים, הוא העניק להם את הזכות המולדת לחיים ולהי-רות. הוא שואל אותם: האם ייתכן שהאל הטוב ברא את החיות לגורל שמצפה להן בעולם? אם אכן כן, הרי שמדובר בלא ספק בשטן, משום שגורלם של בעלי החיים הוא גיהי-נום. כיצד הייתם חשים, הוא שואל, אם מרגע לידתכם היה מישהו מתחיל לחשב את זמן הוצאתכם להורג? הפרובוקציה שלו מתחיי-לה לטפטף מבעד לטבעונות הרכה לכאורה, והיא לחלוטין לא פציפיסטית ביחסה לבר-ש-נים. זה גם מה שיפה בה. אתם מאוד רגישים לתנ"ך ולרגל, הוא אומר, אבל אלה בסך הכול אובייקטים דוממים; הראשון הוא תערובת נייר ודיו, השני פיסת בד וסמל, ובכל זאת הייתם נפגעים עד עומק נשמתכם אילו מישהו העז לחלל אותם. מדוע אתם אדישים לסבל הנגרם ליצורי הברואה? אני לא פוליטיקאי וגם לא טוכן מכירות הוא מרגיש, ואני אומר את האמת, שרצח הוא בהכרח אכזרי, שבית מטבחיים אינו יכול להיות הומאני, שאין שחיטה אנושית מתחשבת. האנושות צריכה להתמקד במעשי רחמים, לא בהפצת סבל, ובכל זאת המין האנושי מתעמר בכל שאר הברואים וממשיך להיות מושכנע שהוא נור-הבריאה, התגלמות האתיקה, הכלל המוסרי המידות הטובות והרציונליות. הכלל המוסרי הראשי הוא "אל תעשה לחברך את השנוא עליך", האם הייתם מצפים אפוא שיהגו בכס כפי שנהוגים בפרה? אבל מערכת התודעה שאולפתם לתוכה גורמת לכם לשלול מהקרבת

השומעים בסלט פירות, אך גם לענות אותם בקוצים ובעקרבים, כדי להזכיר להם שהביצים השלוקות שהם אוכלים לארוחת הבוקר המו-נה יוצאות במחילה מתוך חורי הטוסיק של העופות, כדי לאיים באונס אלים על הגברת העטויה מעיל פרווה יוקרתית שיוצאת לפרי-מיירה באופרה, אכזרי לפחות כמו פשיטת העור מעל הקרבן שקישט את מלתחתה. הכוח של יורופסקי נובע בדיוק מההצ-לפות האלה, שבהן הוא שורט את אוזי-ני המאזינים שחשבו שהם בסך הכול די מתקדמים ונאורים; אתם, למשל, נוהגים להמתיק את תה הצמחים שלכם בכפית דבש דבורים מפרחי הגליל, ואז בא המרצה ומזכיר לכם שבכורות תולשים את כנפי המלכה כדי לרתקה למקום, שהדבש נחוצ לדרבורים, ושהדבר הזה שהכנסתם עכשיו לפה אינו אלא קיא של חרקים. אתם מנסים להתאושש, לפתוח את היום במילקשייק בננה טבעי ומרגיע, והדרשן הכפייטי הזה מתעקש להזכיר לכם שעטיני הפרות לוקים בדלקות שטפטפו אל תוך מכונת החליבה. אתם נכנסים לסופר הטבעי על שם גן העדן עם תיק ירוק, לאחר שלגמתם תה ירוק, בלעתם גלולת תוסף שום טיבטי, אכלתם חביתת עין מביצי חופש ושניצל אורגני בשחיטה הומאנית, ואז נכנס האינקוויטור הסימפטי הזה של הטבעונות המיליטנטית ומתחיל להתגרות בכס, ואומר שאין שחי-טה הומאנית, שזה תרתי ד'טרי, שאין בית מטבחיים אתי-אורגני, שאין גם בחנות טבע בשר שחוט באורח מתחשב, שאין גבינה לא מנצלת, שאין באמת חלב פרה שעושה טוב לעגל, ואין דייג שאוהב דגים. הדרשן מטייל על הבמה, הוא פותח ב"גוד